

Hárs György Péter

ELVESZETT FÖLVONÁS

Kegyelmet kérek, jó uram.
 Csak a fejemet ne.
 Nyugodtan foghatsz boldogan egy
 másik fejezetbe. Lehet
 benn szőke s barna lány,
 ármány és szerelem. Hadd
 legyek én mellékszereplő,
 ki gondját viselem az
 indulatnak és a kéjnek az
 illő alázattal, s meghúzódik az
 asztal sarkán, míg mások
 élnek. De tudd, a szolgád
 fölborít majd minden
 szép talpnyalót, átugrik
 szekrényt, poharat zúz, s
 átkozza a valót, s kegyelem
 helyett kötelet kér, ha nem
 adsz már nyugalmat. Ez egy
 veszélyes övezet, mint
 minden úri gyarmat.

Múlt és Jövő, 2012/1.

Markó Béla

EZ IS RUTIN

Már nagy rutinnal gyártja minden évben
 szabvány szerint és végig változatlan,
 s mint pillangó a hernyó-áldozatban,
 vagy fordítva, mint ág a friss levélben,

tanulmányozza önmagát, hogy merre
 s hogyan tudhatna mégis szabadulni,
 másképp szeretni, másképp haragudni,
 mert lenne tán másféle álma s terve,

de persze éppen ebben van a lényeg,
 hogy bokrait egy foghatatlan lélek
 most rózsaszín szírommal televérzi,

aztán leomlik, és ugyanúgy bízik,
 hogy végre más lesz, ám ugyanaz mindig,
 s ez is rutin, hogy képes még remélni.

Forrás, 2012/1.